

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Dziergawka

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie S. K.

skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 16 lipca 2024 r.

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z 13 marca 2024 r.,

sygn. III KO 96/23 w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie

postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

postanowił:

1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy;
2. kosztami postępowania zażaleniowego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2023 r. do Sądu Okręgowego w Rzeszowie wpłynął kolejny osobisty wniosek S. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 7 grudnia 2015 r., sygn. akt II K

35/14, na mocy, którego S. K. przypisany został czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 12 k.k.

Postanowieniem z 13 marca 2024 r., sygn. III KO 96/23, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł skazany S. K., w którym podniósł, że nie leczył pacjentów, gdyż pacjenci byli leczeni przez lekarzy. W tym stanie faktycznym nie popełnił on zarzucanego mu czynu leczenia pacjentów, a co za tym idzie nie mógł być on za to ukarany.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k., sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochodzącego od osoby wymienionej w § 2 (adwokata, radcę prawnego, radcę Prokuraturii Generalnej RP) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Przewidziana w tym przepisie podstawa decyzji o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zachodzi zarówno w sytuacji, w której wniosek pochodzi od strony postępowania, która sporządziła go bez zachowania wymogów z art. 545 § 2 k.p.k., kiedy żaden z podniesionych w jego treści powodów, nie może być zakwalifikowany do katalogu przesłanek z art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. i art. 540b k.p.k., jak również wówczas, gdy wnioskująca strona nie dowiodła istnienia okoliczności uzasadniających wznowienie postępowania. Ta ostatnia okoliczność miała miejsce w niniejszej sprawie i nie może tego zmienić argument podniesiony w zażaleniu – zwłaszcza, że odnosił się on do ustaleń, które nie były przedmiotem rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania.

Mając powyższe okoliczności na uwadze zażalenie skazanego uznać należy za niezasadne a tym samym zasadnym było utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia – o czym Sąd Najwyższy postanowił w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[ms]

Anna Dziergawka

Małgorzata Bednarek

Ryszard Witkowski